



ת"פ 35825/12/21 - מדינת ישראל נגד ג'לאל עסילי

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 35825-12-21 מדינת ישראל נ' עסילי

בפני	כב' השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
	ע"י עו"ד שי עציון
	נגד
	ג'לאל עסילי
	ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאת

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לאותו חוק שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן מפרט שני אישומים.

2. במסגרת האישום הראשון צוין כי ביום 6.12.21 בשעות הצהריים הלך הנאשם יחד עם חברו אוסייד שראונה (להלן: "אוסייד") בעיר העתיקה בירושלים לכיוון שכונת סילוואן. סמוך לשעה 14:30 הגיעו א' ומ' ב' וילדיהם (להלן: "המתלוננים") לחניון הר ציון בעיר העתיקה בירושלים, ברכבם. כאשר ניסו להחנות את הרכב, פגעו קלות ברכב אחר שעמד בחניה. או אז, הנאשם ואוסייד שעמדו בסמוך, מיהרו לעבר המתלוננים וטענו בפניהם בכזב כי הרכב הנפגע שייך להם. הם ביקשו לקבל את פרטי ביטוח הרכב של המתלוננים, על מנת שיוכלו להגיש תביעה לתיקון הנזק. המתלוננים סרבו לעשות כן, ובוויכוח שהתפתח במקום, הנאשם צעק וקילל את המתלוננים, ואיים עליהם, כי הוא מהעיר העתיקה וכי אם לא ימסרו לו את פרטי הביטוח, רכבם ייפגע וכל חלונותיו יישברו. בהמשך, הנאשם ואוסייד ביקשו מהמתלוננים סכום של ₪ 450 לתיקון הרכב ללא פניה לחברת הביטוח, אך המתלונן סרב לבקשה. אז צעק הנאשם שוב, ואיים על המתלוננים באמרו כי הוא ואוסייד מהאזור, ואם הוא לא יתן להם את הביטוח, הם יכולים לפגוע לו ברכב. הנאשם הוסיף ואמר להם: "אנחנו ערבים לא פראירים, ותראה מה נעשה". המתלוננים שנלחצו מאיומי הנאשם, ביקשו לעזוב את המקום, אלא שעד ראייה לאירוע, החל לצלם את הנאשם ואת אוסייד ואמר למתלוננים כי הרכב אינו שייך להם, או אז, עזבו הנאשם ואוסייד את המקום.



3. באישום השני צוין, כי לאחר שהנאשם ואוסייד עזבו את חניון הר ציון לאחר האירוע עם המתלוננים, הם המשיכו ברחוב מעלות שז"כ לכיוון מסעדת שולחן דוד. הם נתקלו בג' שהייתה בדרכה אל מקום עבודתה, כשהיא אוחזת בידיה מכשיר טלפון סלולרי מסוג איפון 10-אח השייך לה (להלן: "הטלפון"). הנאשם רץ לכיוון ג' תפס את הטלפון ומשך אותה בחוזקה מידה. המתלוננת התנגדה ומשכה את הטלפון לכיוונה, ובין השניים החל מאבק קצר, במהלכו סובב הנאשם בכוח את המתלוננת והיא נפלה לרצפה. אז חטף הנאשם את הטלפון מידה וברח בריצה מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלוננת נחתכה בכף ידה, ואצבעה נחבלה והתנפחה מן מהמכה. המתלוננת שחשה לחץ בחזה, פונתה לבית החולים הדסה לקבלת טיפול רפואי, שם ידה נחבשה והושמה בסד למשך מספר ימים.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן נלמד אודות הנאשם. בין היתר עולה כי הוא גדל בתנאים סוציאקונומיים קשים, נשר מלימודיו בגיל צעיר, והיה מעורב באירועים פליליים כבר בהיותו כבן ארבע עשרה. עם זאת, הוא סיים 12 שנות לימוד במסגרת אחרת בה שהה. בהמשך, החל לצרוך חומרים משני תודעה, בכלל סמים קשים מסוג חשיש, קוקאין והרואין, והתמכר אליהם. תחת השפעה זו של סמים, ולצורך מימון הסמים הוא ביצע את העבירות בהן הורשע גם במסגרת הליך זה. ואחר, שביטא עייפות מאורח חיים התמכרותי זה וגילה הבנה לבעיית ההתמכרות והשפעותיה, באה קצינת המבחן בהמלצה לשלבו בקהילה טיפולית לצורך גמילה.

5. קצינת המבחן שבה וציינה גם במסגרת תסקיר נוסף שהוגש, כי ללא טיפול מעמיק בתחום ההתמכרות לחומרים משני תודעה, קיימת רמת סיכון גבוהה לשימוש בחומרים אלה וכפועל יוצא לביצוע עבירות נוספות. משכך, היא באה בהמלצה לשלבו בהליך טיפולי, כשהיא הוסיפה וציינה את התרשמותה כי ההליך המשפטי מהווה גורם ממנף ומדרבן להשתלבותו של הנאשם בטיפול.

6. חרף התנגדות המאשימה, נעתרתי להמלצה, ואולם בעדכון מיום 5.02.23 נמסר על ידי שירות המבחן, כי לאחר שהנאשם שולב בקהילת "מלכישוע" ביום 11.01.23, בחלוף כשלושה שבועות, ביום 4.02.23, בבדיקה שנערכה לנאשם אותרו אצלו שרידי סם מסוג חשיש ולכן הוחלט על הרחקתו מהקהילה הטיפולית. קצינת המבחן ציינה כי לאור הפער בין רצונותיו של הנאשם ליכולותיו, היא אינה באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

הטיעונים לעונש

7. בטיעוני לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים שנפגעו כתוצאה מפעולותיו של הנאשם, ועמד על חומרת עבירת השוד בכלל, ובנוגע לטלפונים ניידים בפרט, נוכח המידע האישי המצוי בהם. הוא טען, כי על אף סמיכות הזמנים בין שני האישומים, מדובר בשני אירועים שונים, שיש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהם. זאת, בין היתר, מאחר ומדובר בעבירות שונות, בשיטות פעולה שונות ובמתלוננים שונים. אירוע בנפרד. ב"כ המאשימה עמד על הדומיננטיות של הנאשם בשני האישומים, כשבאישום השני הוא למעשה פעל לבדו. אשר לאישום הראשון טען ב"כ המאשימה למתחם שנע בין 12 ל-28 חודשי מאסר בפועל, ובאשר לאישום השני הוא טען למתחם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והוא תמך את טיעוניו בפסיקה.



8. באשר לנאשם, עמד ב"כ המאשימה על עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש ואיומים, בגין הוא ריצה עונשי מאסר, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלבצע עבירות דומות ואך חמורות יותר. הוא ציין, כי על אף ההזדמנות שניתנה לו לשנות את אורחות חייו ולהיגמל מהסמים, הוא לא ניצל זאת והפר את תנאי המקום. בנסיבות אלו, חרף נסיבות חייו של הנאשם, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

9. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי על אף שמדובר בשני מתלוננים שונים, סמיכות הזמנים והעובדה כי שני האירועים בוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת להשגת כסף לרכישת סמים, יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם, כי באישום הראשון, תוכן האיום התייחס לפגיעה ברכושם של המתלוננים ולא בגופם, והדרישה הייתה ל-450 ₪. מדובר באיום שנמשך דקות ספורות בלבד. בנסיבות אלו נטען, מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי למאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. באשר לאישום השני נטען כי מדובר בעבירה שבוצעה ללא תכנון מוקדם, והיא נעשתה תוך כדי בריחה של הנאשם וחברו ממקום האירוע הראשון. גם ביחס לאישום זה נטען, כי הענישה לה עתר ב"כ המאשימה רחוקה מהענישה הנוהגת, שלדבריו מתחילה בששה חודשי מאסר.

11. באשר לנאשם עמד הסניגור על נסיבות חייו הקשות, והעובדה שהעבירות בוצעו תחת השפעת סמים. לדבריו, עברו הפלילי אינו מכביד, ויש לתת משקל להודאתו שחסכה בזמן שיפוטי. לדבריו, די בתקופת מעצרו של הנאשם, כ-14 חודשים, ואין מקום להשית עליו תוקפת מאסר ארוכה יותר.

12. אביו של הנאשם ציין כי שוחח עם בנו, וזה הבטיחו כי הוא ישנה את אורחותיו, יצא לעבוד ויתקדם בחיים. האב הביע את רצונו לראות את הנאשם מתחתן ומקים משפחה.

13. הנאשם ציין כי הוא חש שכבר קיבל את העונש המגיע לו, וכי הוא לא יחזור לבצע עבירות שכאלה.

דין והכרעה

14. במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הפרט, חירותו ושלוות נפשו, האוטונומיה והרצון החופשי, וחופש השימוש בקניין. כמו כן, פגע הנאשם בערכים של ביטחון הציבור ושמירה על הסדר הציבורי. קשה להפריז בחומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם. כך, בעבירת הסחיטה באיומים, בה הסוחט פועל באמצעים פסולים לצורך השגת מבוקשו, תוך שהוא מטיל חתתו, על הנסחט ולעיתים גם על הקרובים לו (ראו: 2042/10 פלוני נ' מדינת ישראל (24.05.10); 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל (23.09.14)). בעניין זה נאמר: "עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על ביטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן, מחייבת תגובה עונשית קשה" (ע"פ 602/02 אוחנינה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.04.02)). וכך בעבירת השוד, ביחס אליה נאמר כי חברה חפצת חיים לא יכולה לאפשר מצב בו כוח הזרוע יכתיב את ההתנהגות במרחב הציבורי "וכל דאלים גבר" (ראו: ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' אבו הוידי (21.06.06)). אך לאחרונה שב בית המשפט וציין את



חומרתה הרבה של עבירת השוד נוכח השפעותיה ארוכות הטווח על קורבן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטרומה וחרדה לזמן ממושך - ועל תחושת הביטחון של הציבור כולו (ראו: ע"פ 1167/21 חוג'יראת נ' מדינת ישראל (31.05.21)).

15. במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בשאלה אם יש לקבוע מתחם אחד כולל או מתחם נפרד לכל אישום, די לציין כי על אף שמדובר בשני אישומים ובשתי עבירות, המאשימה עצמה ציינה בפתיחתו של האישום השני כי הוא התרחש "בהמשך למתואר באישום הראשון", לאמור שהיא ראתה באישומים כרצף אחד. ואכן מדובר בשתי עבירות רכוש שנעברו על ידי הנאשם בפער של דקות בודדות, מתוך תכלית אחת של השגת כסף לרכישת סמים. יש לראות אפוא, בשני האישומים "אירוע" פלילי אחד בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), ולקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון את העובדה כי הנאשם ביצע שתי עבירות בפרק זמן קצר, ואף שנאלץ לסגת ממקום האירוע הראשון, תוך כדי מנוסתו ביצע עבירה נוספת.

16. באשר לנסיבות ביצוע העבירות יש לתת את הדעת על כך שאין מדובר בביצוע שקדם לו תכנון מוקדם, הנאשם וחברו לא עשו שימוש בנשק חם או קר, הסחיטה התייחסה לפגיעה ברכוש והיא התפרסה על מספר דקות בלבד. לצד זאת, השוד כלל מגע פיזי בין הנאשם למתלוננת, והמתלוננת אף נפצעה קלה בכף ידה, ובשל לחץ שחשה אף פונתה לבית חולים. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שמדובר בשוד של טלפון נייד, ביחס למקרים אלו נהוגה מדיניות ענישה מחמירה, נוכח שכיחותן, ושל הפוטנציאל לאלימות הכרוך בהן, כמו גם הפגיעה בפרטיותו של בעל הטלפון, ובתחושת הביטחון האישי.

17. לאחר בחינת מדיניות הפסיקה הנוהגת, ותוך עמידה על נסיבות ביצוע העבירה והערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע מ-12 עד 36 חודשי מאסר, לצד ענישה צופה פני עתידה ופיצוי למתלוננים.

18. בהקשר זה אציין את פסקי הדין הבאים:

אשר לעבירה של סחיטה באיומים.

· בת"פ (חי') 10538-03-22 **מדינת ישראל נ' עבאסין** (23.02.23), מדובר היה בנאשם שאיים על המתלונן שלא כדין בפגיעה בגופו ובפגיעה בבני משפחתו, על מנת להניעו לשלם את כל כספי הגביה שנדרשו ממנו בעקבות הלוואה שנטל. נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-10 ל-30 חודשי מאסר.

· בת"פ (מחוזי-חי') 1539-07-22 **מדינת ישראל נ' סובח** (13.12.22), מדובר היה בסחיטה שנמשכה על פני תקופה בת כשבועיים, כאשר הסחיטה בוצעה על רקע חוב כספי של המתלונן. תחילה בוצעה הסחיטה באמצעות הטלפון ובהמשך הנאשם איתר את המתלונן ואף איים ופגע בו פיזית במסגרת הסחיטה, אם כי לא היה מדובר בהפעלת אלימות ברף גבוה. הנאשם סחט מהמתלונן ₪ 10,000, כאשר חובו של המתלונן כלפי הנאשם עמד על ₪ 7,000. נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-9 ל-32 חודשי מאסר בפועל.



- בת"פ (ב"ש) 35803-01-22 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (11.12.22), נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר, על נאשם שאיים על המתלונן ועל עובדת שהועסקה על ידו, בפגיעה שלא כדין בגופם ובפרנסתם, במטרה לגרום להם להפסיק את עבודתם.
 - בת"פ (י-ם) 39106-02-19 **מדינת ישראל נ' סרחאן** (2.03.22) נקבע מתחם של חודשיים עד שמונה חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן נאשם הורשע בניסיון סחיטה באיומים ובגניבה בכך שלאחר שגנב את מכשיר הנייד של המתלוננת, קבע להיפגש עמה ולהשיב לה אותו, אך בתנאי שתשלם לו 330 ₪.
 - בת"פ (נצ') 34639-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (12.07.21) נקבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, במקרה של נאשמים שהורשעו בהתאם בעבירות סחיטה באיומים, שכללה איום במוט ברזל.
 - בע"פ 18/20 **זועבי נ' מדינת ישראל** (20.08.20) נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, שהשית עונש מאסר לתקופה של 12 חודשים, על נאשם שהורשע בסחיטת המתלונן על רקע חוב בסכום של 120,000 ₪ לאדם אחר, וגרם למתלונן להעביר סך של כ-60,000 ₪.
 - בת"פ (אשק') 50029-02-17 **מדינת ישראל נ' בן שבת** (07.05.19) נקבע מתחם של 4 עד 14 חודשי מאסר, במקרה של נאשם שהורשע בעבירת סחיטה באיומים בכך שלאחר שביצע עסקת מכר מקרקעין עם המתלונן, איים עליו לבטלה, והמשיך באיומיו גם לאחר ביטולה, על רקע סכסוך כספי.
 - יצוין, כי ברוב המקרים, מדובר בנסיבות חמורות יותר, אם בשל התכנון, אם בשל גובה הסכום שנסחט, ואם בשל תוכן הסחיטה.
- אשר לעבירת השוד.
- בע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** (6.02.14), אליו הפנה ב"כ המאשימה, אישר בית המשפט את העונש שהשית בית המשפט המחוזי באותו מקרה, לאחר שקבע מתחם עונש הנע משנה ועד 4 שנות מאסר, במקרה של שוד טלפון נייד תוך הכאת בעליו, אך מדובר היה בשוד מתוכנן.
 - בע"פ 7238/22 **עמאש נ' מדינת ישראל** (14.12.22), גם אליו ב"כ המאשימה, נקבע מתחם עונש שנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר, באירוע של שוד אישה קשישה תוך הכאתה ונטילת תיקה בו היה הטלפון הנייד שלה. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש על גזר דינו של בית המשפט המחוזי שהשית באותו עניין עונש של 18 חודשי מאסר. אם כי יש לציין, כי העובדה שמדובר היה בקשישה היותה נסיבה משמעותית להחמרה.
 - בע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (4.04.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם, התקבל ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. על פי כתב האישום באותו עניין, בעקבות ויכוח שהתעורר בין הנאשם ושניים



אחרים במקום בילוי בשעת לילה, תקפו הוא ואחרים את המתלון, בעת שהיה בדרכו לביתו, תוך שאחד מהאחרים ריסס תרסיס לעבר עיניו. לאחר שהמתלון נפל נתלו ממנו השלושה מכשיר טלפון נייד וסכום של 500 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 4 ל-6 שנות מאסר, ואולם בית המשפט העליון קבע כי מאחר ומדובר בשוד שלא קדם לו תכנון מוקדם, ולנפגע העבירה לא נגרמו נזקים חמורים, מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

• בת"פ (מחוזי-י-ם) 19407-03-16 **מדינת ישראל נ' אבו עסב** (28.05.17), גם אליו הפנה ב"כ הנאשם, נקבע מתחם הנע מ-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 30 חודשים.

• בת"פ (מחוזי-י-ם) 53814-12-16 **מדינת ישראל נ' באסתי** (21.12.17), נקבע מתחם של 12 עד 20 חודשי מאסר במקרה של שוד טלפון מקרבן שסבל מנכות פיזית ושכלית.

ומכאן לנאשם.

19. הנאשם יליד 1996, כיום בן 27. בעברו ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש שונות, איומים והפרת הוראה חוקית, בגין נדון לתקופות מאסר קצרות. לזכותו יש לזקוף את הודאתו ונטילת האחריות על מעשיו. ניסיון הגמילה בקהילת "מלכישוע" כשל, ובנסיבות אלו, שעה שבבסיס העבירות עומדת התמכרותו של הנאשם לסמים, הסיכון להישנות העבירות גבוה. בשל כך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם סמוך למחצית המתחם.

20. בשים לב לכל האמור, ולאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות והשיקולים, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 6.12.21 ועד יום 30.01.23.

ב. 9 חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת רכוש, עבירת אלימות ובכלל זה איומים, בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא.

ג. הנאשם יפצה את המתלוננים באישום הראשון בסך כולל של 600 ₪, ואת המתלוננת באישום השני בסך של 1,200 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ג, 16 מרץ 2023, במעמד המתייצבים.